

Al·legacions a l'expedient 2008/034835/B

Marcel·lí Reyes i Vidal, regidor portaveu del Grup Municipal d'ERC a l'Ajuntament de Gavà, amb document d'identitat [REDACTED] i domiciliat a efectes de notificacions a l'Apartat de correus 24, 08850 Gavà (Baix Llobregat), comparec i

EXOSO:

En base als següents ANTECEDENTS:

-
1. La Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona, en la sessió de 29 de gener de 2009, va acordar l'aprovació inicial del *Pla especial urbanístic de la nova subestació de Gavà, de la línia d'alimentació i de les actuacions associades, als termes municipals de Gavà, Viladecans i Sant Climent de Llobregat*.
  2. L'acord d'inici del tràmit es va sotmetre a informació pública mitjançant edicte de 18 de febrer de 2009 publicat al DOGC núm. 5327, p. 15481, de 26/02/2009, per un termini d'un mes.
  3. El grup que represento està en contra de la instal·lació d'aquesta subestació, per la qual cosa
-

Em persono en el tràmit d'aquest acord i hi presento les següents

AL·LEGACIONS:

1.- L'indret on es vol situar l'estació és una pedrera en procés de restauració.

- 1.1. L'indret on es vol ubicar la subestació és la pedrera de la Sentiu, que és una instal·lació antiga que va quedar en desús fa uns quaranta anys i que no s'ha restaurat mai, ja que la legislació de l'època, menys curosa amb el medi ambient, no obligava les empreses extractores a restaurar-la. No és una de les pedreres més grans de la zona, però les feines d'extracció de pedra calcària per a la construcció d'obres ha deixat una ferida en l'entorn gavanenc que no s'ha curat en molts anys.
- 1.2. Segons es va anunciar a mitjan novembre de 2008, l'empresa Gestora de Runes, SA, que té un 50% de capital de la Generalitat i un altre 50% provinent del sector de la construcció privada, va adquirir els terrenys, de propietat privada, amb l'objectiu d'abocar-hi restes de construccions públiques, en el marc d'un procés de restauració pilotat des de l'Ajuntament.
- 1.3. La restauració estava previst començar-la enguany, i ha de durar cinc anys aproximadament. La pedrera, tot i que no és gaire gran, té una situació estratègica perquè és al centre de la muntanya de Farreres, que ascendeix fins a Bruguers i el castell de l'Eramprunyà, dos paratges significatius en l'entorn natural de Gavà.
- 1.4. Quan la pedrera s'ompli de terra s'hi podran plantar arbres i altres espècies vegetals, cosa que contribuirà a recuperar la connexió d'un espai esquarterat,

amb la idea que esdevingui una zona visitable per als amants de la natura i un hàbitat per a moltes espècies, ja que permetrà la connexió entre les zones naturals que ara mateix estan incomunicades per la presència de la pedrera.

- 1.5. La possibilitat d'instal·lar una subestació elèctrica com la prevista al Pla Especial xoca frontalment amb aquestes previsions municipals i d'altres empreses públiques, i va en contra d'un procés acordat de restauració d'un espai lliure malmès. Per tant, entenem que la previsió de construir-hi la subestació elèctrica no concorda amb el respecte institucional degut a les iniciatives municipals i és incompatible amb la vocació de l'indret, no és procedent i cal retirar el Pla Especial

2.- Sobre les previsions de creixement errònies que s'assumeixen per justificar la subestació elèctrica.

- 2.1. No s'ha justificat prou la necessitat d'aquesta subestació elèctrica, ja que els arguments esgrimits, si bé podien ser certs i aproximats en la situació de creixement econòmic que es vivia l'any 2008 –el projecte és de mitjan 2008–, no té res a veure amb l'actual situació socioeconòmica i amb les previsions de creixement i demanda derivades de l'actual crisi econòmica.
- 2.2. Entenem que caldria qüestionar la necessitat de la subestació elèctrica i reavaluar-ne la necessitat a la llum de l'actual situació de crisi, per tal de fer efectiu el principi de planejament sostenible consagrat a la vigent legislació urbanística.

3.- Sobre el projecte urbanístic del Pla de Ponent.

- 3.1. La mateixa memòria fa referència a que s'ha tingut en compte la modificació del Pla General Metropolità del sector del Pla de Ponent, dins del terme municipal de Gavà. Però aquest projecte urbanístic no està aprovat en ferm.
- 3.2. Així, la secció tercera de Barcelona de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, mitjançant providència de 30 de novembre de 2006 (Anunci publicat al DOGC 4790, de 02/01/07, p. 88), va acceptar a tràmit la demanda interposada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya contra l'acord d'aprovació de la modificació del Pla General Metropolità al Pla de Ponent. El plet constitueix l'expedient 700/2006.
- 3.3. La mateixa secció tercera de Barcelona de la sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, mitjançant providència de 12 de febrer de 2008 (Anunci publicat al DOGC 5082, de 03/03/08, p. 17158) ha acceptat a tràmit la demanda interposada pel Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya contra l'acord d'aprovació del Pla Parcial del Pla de Ponent, que es va interposar el 20 de setembre de 2007 davant del Jutjat contenciós administratiu número 5 de Barcelona, d'acord amb la providència de 28 de juny de 2007 del Tribunal Superior denegant l'acumulació de les causes contra el Pla General i el Pla Parcial, i que va tornar a ser elevada al Tribunal Superior per incompetència del jutjat contenciós administratiu número 5, el passat 13 de novembre de 2007. El plet constitueix l'expedient 58/2008.
- 3.4. En conseqüència, tant el Pla General del Pla de Ponent com el Pla Parcial no es poden considerar fermes, ja que estan recorreguts en seu judicial. Per tant,

no és procedent tenir-los en compte com a justificants del present Pla especial i de la necessitat d'una hipotètica subestació elèctrica.

4.- Sobre la ubicació de la subestació enmig d'un espai de connexió biològica.

- 4.1. L'antiga pedrera on es vol ubicar la subestació està excavada a la serra de Queralt. El sector denominat Queralt és un paratge on trobem vestigis neolítics, romans i importants aspectes medievals. El paisatge agro-forestal tradicional que caracteritza la seva part central de l'àrea és una de les escasses mostres d'aquestes dimensions que resten a prop de la conurbació barcelonina. Igualment, aquest ambient humanitzat de mosaic ha esdevingut una raresa, de manera que en els darrers anys s'han endegat campanyes per a la protecció de l'àrea per part de diferents col·lectius.
- 4.2. Nombrosos estudis finançats per la Diputació de Barcelona i la Generalitat de Catalunya remarquen la necessitat de conservar-lo ja que, des d'un punt de vista natural, el sector afectat és el connector biològic i natural entre el Parc Natural del Garraf i l'espai natural del Delta del Llobregat. Els principals valors naturalístics es localitzen en torn a la xarxa hidrogràfica, als turons i als antics garroferars. En les zones més planeres, els usos del sòl corresponen a conreus (en actiu o abandonats), vivers, etc. No endebades, els contraforts calcaris i del Garraf permeten percolar l'aigua que carrega els sistemes d'aigua subterrània (aquífers) del delta.
- 4.3. Així, per exemple, la memòria del Pla Especial del Parc Agrari del Baix Llobregat, indica textualment que, des del punt de vista de l'encaix territorial del futur Parc agrari «el primer dels fronts amb el samontà representa l'única connexió que resta entre el delta del Llobregat i el Parc natural del Garraf, que es realitza gairebé només a través del pla de Ponent, entre els nuclis de Castelldefels i Gavà. Per això, seria cabdal mantenir aquesta continuïtat dels espais lliures, i incorporar els criteris de connectivitat al projecte d'ordenació d'aquest enclavament primordial» (memòria del Pla Especial del Parc Agrari del Baix Llobregat, punt sisè Estructura i contingut del pla especial, secció 6.1, Informació, plànol 1.9, Encaix territorial).
- 4.4. L'Àrea Metropolitana de Barcelona, que al seu Estudi sobre la capacitat ecològica de 1a regió metropolitana de Barcelona, indica que caldria que el planejament seguís els principis de descongestió i limitació urbanística i d'afavorir la continuïtat dels espais no urbanitzats (punt sisè, Els espais lliures a la regió metropolitana, secció 6.3.2.1, principis per a la planificació dels espais lliures a la regió, on es proposa: ampliar les àrees previstes d'espais lliures i la fusió d'algunes d'elles, ara separades; la unió d'espais ara separats mitjançant corredors d'hàbitat protegits; i la garantia d'un grau de protecció mínima de les àrees no protegides intersticials). De fet, es propugna «un model d'ocupació del territori amb una àmplia distribució dels espais lliures al voltant dels nuclis urbans i dels eixos de desenvolupament». En les recomanacions d'aquest document metropolità (punt 14, resum i recomanacions), consta que «s'hauria de tendir cap a polítiques de desenvolupament del territori que respectessin la situació actual (en aquells casos que sigui ecològicament òptima) i que intentessin fer reversible la degradació de l'entorn (entesa aquesta a tots nivells). Una tendència cap a la

reducció del creixement del sòl urbà i de l'agricultura industrial incontrolada fora molt recomanable». Una altra recomanació que aporta: «Com a exemple de temes sobre els que caldria plantejar-se el desenvolupament futur, poden esmentar-se: a) reducció de la urbanització nova, per tal de preservar les zones verdes; b) planificació urbana que localitzi les àrees de treball a prop de les residencials, per tal de minimitzar l'ús del transport». I encara una altra: «cal establir grans àrees naturals i agrícoles que actuïn de coixí de les urbanes i industrials», i «cal incrementar la superfície d'espais lliures a la RMB, perquè puguin complir adientment el seu paper múltiple de sistemes naturals, de reservori de recursos naturals, de paisatge i d'àrees recreatives». Per reblar el clau: «una de les principals fites a aconseguir és la connexió entre espais molt diferents (parcs, àrees del PEIN, cledes vives, espais periurbans, espais agrícoles)» i «principi de continuïtat: caldrà que els espais lliures no estiguin aïllats, sinó que es trobin mútuament interconnectats en un reticle de sistemes naturals que faciliti el lliure bescanvi d'organismes». I com a punt final: «Cal, finalment, fer un estudi aprofundit dels espais lliures de la RMB, llur estat, llur funció, tant natural com des del punt de vista d'utilització per part dels ciutadans, i abordar la possibilitat de requalificar zones i paisatges especialment deteriorats».

- 4.5. També la Diputació de Barcelona ha palesat explícitament la importància dels terrenys on es preveu desenvolupar el Pla Especial. A l'Estudi bàsic i de viabilitat del l'espai agrícola i forestal Montbaig-Montpedrós, es grafia explícitament tot el sector afectat i, en l'apartat de propostes, s'indica la conveniència de mantenir-lo com a zona de connectivitat entre els grans espais naturals del Garraf, zones forestals i agrícoles del Montbaig-Montpedrós, i les reserves naturals del delta del Llobregat i el parc agrícola del Baix Llobregat.
- 4.6. Finalment, i pel que fa a la Generalitat de Catalunya, cal ressaltar els treballs previs realitzats en el transcurs de l'elaboració del Pla Territorial de l'àmbit metropolità. Dos d'aquests són especialment significatius: el treball Estudi i delimitació de les oportunitats d'intervenció urbanística al territori agrícola i natural del Garraf, Baix Llobregat i Alt Penedès, que entre les recomanacions d'intervenció, proposa «dos eixos entorn dels quals es concentrin les opcions de conservació del territori. El primer és vertical i permet una penetració vers el massís del Garraf, encara que sigui a través de sòl urbanitzable. Un eix de protecció que territorialment pot ésser important si hom sap combinar-lo amb l'assenyalament d'una àrea semblant que ressegueix la línia de la carena, tal com s'assenyala als plànols, limitant les extensions residencials com les que existeixen actualment». De fet, al plànol de síntesi final de les propostes d'aquest document, els sectors de Queralt i la Sentiu es qualifiquen com a «Parcs d'interès estructural» i «Talls verds d'interès preferent». D'altra banda, i més rellevant encara perquè prové del propi equip redactor del Pla Territorial Metropolità de Barcelona, és el document Espai obert i illes metropolitanes, de 1999. Segons aquest document, «el sistema d'espais oberts no ha de ser la simple addició de productes residuals inconnexos» (p. 42). Ben al contrari, el treball entén l'estructura metropolitana a través de la delimitació d'una sèrie d'illes amb funcionalitats ben diferents. En el nostre cas, ens interessen les illes urbanes conformades per Sant Boi - Viladecans - Gavà i la illa conformada per Castelldefels (numerades al mapa de la p. 113 amb els nombres 16 i 18, respectivament). Per estructurar aquestes illes, es defineixen

una sèrie de separadors connectors, «eina capaç de mantenir separades físicament i amb claredat dues trames urbanes» que garanteixin «el trencament de la taca d'oli» urbana. En concret, a partir del reconeixement del sector de Queralt com un espai obert (plànol d'ordenació 1), es qualifica la Vall de la Sentiu i els turons del Calamot i Caçagats com un espai d'interès forestal (plànol d'ordenació 2) i el sector de Queratt i la Sentiu es qualifiquen, a mitges, com espais separadors-connectors i filtres (plànol d'ordenació 5).

- 4.7. És un fet enormement rellevant que no existeix cap estudi territorial o urbanístic encarregat o elaborat per les administracions públiques de Catalunya que deixi de considerar l'enorme importància estratègica de mantenir el sector de Queralt i la Sentiu com a espais lliures.
- 4.8. Entenem que l'ordenament jurídic vigent estableix la prevalença dels interessos públics ambientals que ha de perseguir el planejament urbanístic respecte a altres interessos públics o privats, com els representats per aquest Pla Especial instat per Fecsa-Endesa.
- 4.9. D'altra banda, cal ressaltar la condició d'espai natural de l'àrea i la seva importància connectora. No hi ha cap dubte de la mateixa documentació ambiental d'aquest Pla Especial que els terrenys del mateix tenen la consideració legal d'espai natural segon la definició prevista a l'art. 2.2 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals (en endavant, LEN), atesa la seva condició geogràfica d'espai connector entre l'Espai Natural del Garraf i els espais protegits del Delta del Llobregat: la Reserva Natural del Delta del Llobregat i el Parc Agrari del Baix Llobregat. La Llei catalana 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, remarca en el seu preàmbul en la importància que els espais naturals no esdevinguin illes inconnexes entre si en un mar d'absència de natura. Així els espais naturals no poden ser concebuts com a illes relictuals, desconnectades del territori que les envolta. Cal una planificació i una gestió integrades del territori global en què es troben immerses, cercant la connectivitat biològica i, fins i tot, la continuïtat física, de manera que el sistema esdevingui una autèntica xarxa. L'ordenació territorial ha de preveure aquesta exigència ecològica, i protegir també aquells hàbitats naturals o seminaturals que, actuen a tall de passadissos o extensions d'altres formacions, contribueixen a la preservació de les zones o espècies de més vàlua.

Ateses aquestes mancances, no veiem ni la necessitat ni la justificació del Pla Especial que al·leguem, i proposem que s'estudiï un emplaçament alternatiu per a la subestació que permeti garantir l'execució del desmantellament de les línies d'alta i mitjana tensió que creuen la zona sense malmetre ni ocupar un espai de tant d'interès com l'esmentat.

En conseqüència, ateses les al·legacions precedents,

SOL·LICITO:

1. Que s'admeti aquest escrit, es tinguin en compte les al·legacions presentades i, en conseqüència, es deixi sense efecte l'aprovació d'aquest Pla especial.
2. Que es doni al Grup sotasignat per comparegut i interessat en l'expedient administratiu al qual s'ha fet referència, i que se'ns notifiqui amb l'antelació requerida qualsevol informació sobre aquest expedient o les resolucions que es prenguin, tot mantenint-nos al corrent del procediment administratiu que se'n derivi.
3. Que, d'acord amb els articles 54.1 i 86.3 de la Llei 30/92 de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, segons els quals la decisió d'acceptar o denegar aquestes al·legacions ha d'estar motivada, i els al·legants tenim dret a obtenir una resposta raonada, s'adjunti a la eventual comunicació de l'acceptació o refús, total o parcial, d'aquestes al·legacions, l'informe jurídic - tècnic preceptiu.

Gavà, 25 de març de 2008

Marcel·lí Reyes i Vidal
Portaveu del Grup Municipal
d'ERC a l'Ajuntament de Gavà

SR. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES